

چراگ لئیب ء انت

مسرور شاد

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه

عدالت روڊ ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حقلوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کسائشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

چراگ لئیب ۽ انت

(شاعری)

مسرور شاد

2021

ISBN # 978-969-680-080-4

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب میراث پر ننگ پر لیس کراچی ۽ چاپ کنائینگ ۽ شنگ
کتگ۔

نامدات

لڑ

تا کدیم

سرگال

7	1- دودانک۔ مسرور شاد
9	2- مسرورء شاعری۔ ندیم اکرم
11	3- دستونک
51	4- لچہ
105	5- چار بندی

دودانک

برے برے مناہے گمان بیت کہ ماں اے کا زماں بازیں ڈولداری
 شررنگی آنی پُشدرء انچیں حقیقی بدرنگی ء بے باوری ء دنیائے آبادانت ء کدی کدی
 اے دنیاء ندرہ ء پھ دمانے ء دریگے پچ بیت، اگاں ہمے دمان ء مدت ء کسے ہے
 ریگ ء نزنیک ء بوت، ہمیشی اندرء سرکش ات تہ گوں سرکشگ ء چہ ہے
 ولداری ء شررنگی آل سندیت ء گوں وتی جنء ء دُچار کپیت۔ چہ دُچار کپگ
 انچیں سپرے ء سرگیپت کہ آگوں وتی جنء دست ماں دست ء تران ء باوست
 نمان بیت، تہ کدی کدی ماں ہے کا زماں بازیں بے باوری ء بدرنگی آنی پُشدر
 انچیں حقیقی ڈولداری ء شررنگی آنی دنیائے آبادانت کہ اگاں آنی ء ندرہ ء موہ
 سیت تہ بنیادم چہ وت ء سندیت ء ہے ڈولداری ء شررنگی آنی ندرہ ء بیان
 سرجمیں زندء مہروانے ء یک مہری دیوانے لیکیت ء مہری دیوان ہمنکس کہ دران
 ش بیت دو ہمنکس کسان مارگ بیت۔

شاعری کہ بنیادم ء مارشانی درانگازء و سیلہ ء بستار داریت، ثری آمارشت
 تی اندری بزاں داخلی مارشت بہ بنت یا کہ دری بزاں خارجی۔ پہ اے مارشانی
 رانگازء ہر شاعر ء وتی درشاندا بے بیت، ہر مردم ء پگر کنگ ء بیان کنگ ء وتی جتاں
 ب ء میل یے بیت ء ہر دمگ ء علاقہ ء لہزیات ء سان ء اثر ہما علاقہ ء شاعری

من زندء سپرء وتی ء دگرانی کجام وڑیں جاور، موسم ء مارشت مارنگ
 نعرء دروشم ء بیان کنگ ء جُهد کرنگ انت ء من اے جُهد ء پہ جوانیں درازگاگ
 بوب مند بوگ اُن یا کہ بے سوب۔ شامنی آدینک ات اگاں من سوبمند بوگ اُن
 اے سوبمندی ء گوں منی جُهداں شے مہر ء دلبدی ہم سنگ انت پرچا کہ چاپ
 بک دست ء توار نہ کنت ء اگاں من بے سوب بوگ اُن تہ منا تجربت ء سِتک انت
 ہر بے سوبی ء پُشد رء یک سوبے چیر انت۔ منا اُمیت انت کہ شامنی حقیں دروشم
 منا پمشد ارات۔

منی زندگی ء مناداں اے جاہ ء سربوگ ء بازیں اُستاد، ادارہ، سنگت ء بیل
 منی دلبدی ہمراہ انت اگاں من آوانی منت ء مہ گراں تہ منی چم ء سر منی جند
 میاچست بوت نہ کن انت۔ چہ ایشاں ابیدلوار ء تا کر تیچ ء موسم ء ہمے تب
 اہندیں مہروانانی ابدمانیں کردے گون انت، من آوانی گوں دل ء جُہلانکاں
 منتواراں کہ آواں مناچہ منی بالادء در آہگ ء موہ نہ داتگ ء من مدام پہ سار ء ہوش
 وتگاں۔

بلوچی

میزراں بات۔

مسرور شاد

مسرورء شاعری

مسرور شادء اولی وانگیء موادانی وانگء چہ پدائے گپ پدربیت کہ
 مسرورء شاعریء سفرء وتی بورتاچیء ہیدرپچیء پدوتی نامء جاگہ پلیر
 مارانء خواستی خانء پددومی شاعرانی لڑء ہواربونگء جہدء سوب
 یستگ۔ مسرورء شعراں چہرء شبنء کارمرزکنگ بے درورانت پداحیالء پہکی
 بزانی سینگارء کماہگ ستاکرزیتء اے ہماسلاہ انت کہ مسرور وتی شعراں
 ٹیکء توانائیء ہوارگیجگء ستاکرزیں مازمکاری پیشداشتگ۔ راستے کہ شاعروتی
 زمء گوں سنگء تراشگء حدانگء ازمء بلدبنت۔

مسرورء شاعرانی وانگء پدہے گمان بیت کہ مسرور خارانء جہمنندن
 نت بلکنہ آکچی شاعرےء کچی زبانء وتی شاعریء ہوارکنت۔ مسرور
 ہونہاغزلء شاعرے بلئے لپہ ہم بازجوانیں وڑےء نبشتہ کنت ایشیء ابید مسرور
 ردوشاعری ہم منی دیماگوستگء متاثرے کتگ۔

مناہے اُمیت انت کہ مسرور وتی ہے سپرء برجاہ داریتء آئی
 نزاوشتء نامء نہ گیپت۔

بلوچی سبزبات۔

نہ محاکمہ کیج

دستونک

O

جلوہءِ رنگاں جہانءِ پدّے بے درورے
بے بدل بے ہمسرے بے درورے بے درورے

کئے میاری تئی نگاہاں بیت فقیری جاگے
تبدءِ ساہگ چلگے روجے سرے بے درورے

بُرز چہ عرشءِ حیالاں یازمین چیرے زرے
دیدگاں ہرنیمگے گیگے گورے بے درورے

پلے ے، شینکے ے، تو کاڑے ے، آدینکے ے
گوہریں دستونکے ے تو شاعرے بے درورے

مہرے نیازبنداں پہ نیادے تئی رضاء مہتلی
ہر کجاہر ساعتے لوٹ ے برے بے درورے

O

آگهی یکیں مرادیں کہ ہزارو اب کرزیت
چنچوارزان نہادیں کہ ہزارو اب کرزیت

ہوزریت سالونکی امبازاں پہ تئی بانورے
ارسیگ چم ہئی پادیں کہ ہزارو اب کرزیت

سہرے سودانت پمن و ہستیء نیستی دوئیں
گم ننیں کٹیں بادیں کہ ہزارو اب کرزیت

آزمان انگرگواریتء زمین آس رودانت
نیامء راجے گلء شادیں کہ ہزارو اب کرزیت

بُرز عرشءچہ گمانء آئی ہمزانیء مز
ایوکء مہلبیں یادیں کہ ہزارو اب کرزیت

تئی گپتء منی دادء پہ پُراء نہرآت تِلاہ
منی گپتء تئی دادیں کہ ہزارو اب کرزیت

O

چماں پردار دوریں چراگء جُنزِ مہ دار
دانکہ میاریت بامِ مستاگء جُنزِ مہ دار

سیادء ہماز آکہ بہارء چاررو چگیں
یل دئے بلبلِ اے وڑیں باگء جُنزِ مہ دار

گلیں واءِ درستاں پیسر جندء چماں
رندء کن تودہرے آگہ جُنزِ مہ دار

ہئے کن ہئے کن مہر شوانگِ اے تئی رگ
بودنیاریت جوئے چراگء جُنزِ مہ دار

سنگء ہرجانِ وہدے سربوتِ عہد تئی
ہورکیں کوپگِ چون کنتِ پاگء جُنزِ مہ دار

روچے تہاری رُژنءِ پاداں ایرسراء کنت
توپہ ماتء بے چوزہگء جُنزِ مہ دار

O

دستیء رُژن شونء پداکاروان
 چم پچیں کوریء کپت زدء کاروان

محر میں برمشے گواہیت، نہ قذیلء شہم
 چون شپء تیرکت سیاہ لدء کاروان

پرچیاہ دگہ یکےء دپ نہ بیت
 تو منادوست چو کیگدء کاروان

داں نہ زانت الہی آرزئ منزلء
 پدّرانت بیت دُچارگون ردء کاروان

O

درد ماہکانءِ بداریت رُژن چماں کوربیت
 کلہءِ تئی ہمسریءِ ہر کجام بانوربیت

دزنشانی چے ہرچی آ بہ لوٹیت بُرت کنت
 مئے گوں آئیءِ کجاشاہیمءِ کئیلءِ توربیت

دل کجاچوزوت دربارت چمءِ ہلوتیں سبق
 ہجئیءِ ہمروچ متاچے گوں متاچے ہوربیت

بوت کنت پروشگ نہ بوت عہدءِ راج کرزیں سرءِ
 پنت یے پہ اوبادگاں مانیت سنگ یے سُہر بیت

حانیءِ لنٹاں یکبر"ہاں" پرمانینت نہ کنت
 بل کہ رندیں چاکرءِ مان میری زور بیت

O

کماہگیاں کئےء رانا زینک بے وتیء

من ننداں چاراں یا چاریت آینک بے وتیء

جبینء آجء پہ میل انگت سمین زرابیت
گلاب ترگنت شل انت بے شینک بے وتیء

نہ دنت پہ آئی نہ میت ہج دل بدیں گواہی
ژلیکاں باریں چے پیم پادینک بے وتیء

روان انت درملک گریبیں زرلاپء گنجء گوہر
ترا توار انت تیابء کرکینک بے وتیء

تو عہدء کیا ء قاصد ء اُف کپوت پہ تو
سدو ء دست ء انت مہلبیں چینک بے وتیء

شماگش ات کہ پہ سارانت مسرور بچار بندیت
زہیر ء قارون ء شادنامینک بے وتیء

O

مگرے گمواںیں باگیان پُلاں بہار گہء
اعتبار انت چے ساہگاں سُبء بیگہء

کئے بدل گرتگ تئی قرار بکشیں آپء تب
نوں منی کریا ہیں دلء رنگء دوزہ ئے

بل تماہانی سوری نازینکاں جُمبگء
آدگہ گپے آنہ بوتے اے بے نہ بے

اے کئے روجء حال دنت رازاں سرشپء
من نیاں باور کن مناسک انت تونے

پدّر انت سنگء مانشء دولبزنکش بیت
زندگانی تو ملکوتء کہ ہمرہ ئے

شیشگء ماڑیگء منی ارواہ تب نہ کنت
 بیا منا امباز ہمبلو سنگء سرجہء

جمبرے شنزیت، مہپرے درنزیت کئی نصیب
 ہو پونخیر چاریں روج منی بوت آنت شادہء

تونہ کہ یتگ یے گپتگ مسرورء کدہء
 پُرسی ءے روچا ءے شپاں دراہیں آگہ ءے

O

نیت بے ہنچو تو استء رندء برو

انا الحقء کدی استء رندء برو

روچے بانداتء رہندء گیوارء رند

روچےء مہذبیں گوستء رندء برو

قبرےء سموء جیگء ميسينتگيس

دل نہ منے برے مستء رندء برو

بنت آدینک تیء دیمء قرنانی قرن

زحمت یے پیسراء شستء رندء برو

عاقبت کاروانء پداگٹءء گر

ساربان چرپیں کہ دستء رندء برو

یلدےء مسرورء درگج ایت گاریں اُمیت

ہمسپردیر مکن رستء رندء برو

O

گمء جنترء گرء یک دانے دگہ کپت
گُشنے کوپگاں زمینء آزمانے دگہ کپت

توچون مہ ناچ ءے کہ تئی دوزہیں گُنتء
لیلام چومنی اوستاں انسانے دگہ کپت

حائی تئی یک تاس یے پہ چاکرء شہارگ
تئی شے ایں مریدء راتاوانے دگہ کپت

تئی دُبہ حُداروزی ایمان تئی دیدار
توہست ءے ء پہ لُکھے ایمانے دگہ کپت

گلیں دامنِ سماءِ دستِ پدائیاں بیا
 نیم مرتگیں بالادِ اگاں جانے دگہ کپت

اے آگہی آروکیں کاروان نہ اوشتیت روت
 بل واب دلِ زانِ ساربانے دگہ کپت

مسرورِ دلِ حالاں کئے چاریت نگاہاں چہ
 بچندِ ہوار اسے ارمانے دگہ کپت

O

یکیں بانورء بے شمار سالونک
دہرء دلبنداں یا تگار سالونک

پُشت بخت سورء کلهء کنداں
بیت پدا ٹھیلء ناز یار سالونک

ہٹیاں مین ایت چاپء نازینکاں
مہذبیں کارانی کتار سالونک

ما رُنیں روچے ایمنی بانور
ملپدان لُیب جاہء کشار سالونک

گوں دلء مہرء نازاں چکاریں
جی تئی دشارء ودارسالونک

زندگیء کارگیشء گیوارانت
صدبراں اللہ ء میارسالونک

شادہء روچاں ارسء زرشانء
چون مہ بیت مسرور گلہ دارسالونک

O

پہ جاہی گرتگیں تیرے کمانء جانچء منا

دلء تاں جاہے رسینتگ جہانء جانچء منا

تئی تجلیء دیدارء حُبء زندسودا

بہ واہئے گندگ اندردمانء جانچء منا

چے سیتء نپ چشیں ہمدستیں کیلگء پصلء

زریت بزگرے چنکے پہ دانء جانچء منا

منارا ہم تئی پاکیں نیتء سوگند

ترا کہ سامک انت عہدء شگانء جانچء منا

تنیکہ ہُشک انت گریبانی لُنٹء ماتیں زمین

مہ پرماہل توگلیں دل زمانء جانچء منا

ہزار درد ءچو مسرور شاد کئے بیتیں

جہانء زانگ یکیں نشانء جانچء منا

O

(توقیر زربش ۽ چکاس بند ۽ سر ۽)

"لواریں بیگہ ۽ گوات ۽ چڑکہ"

دل ۽ ناچیت باندات ۽ چڑکہ

وداریگاں پہ تو اوستانی مہمان

عجب وش یوسف ۽ چات ۽ چڑکہ

منی آواز ۽ ننیل ایت داں جہان ۽

تئی نام ۽ حبرذات ۽ چڑکہ

حیالانی سرور ۽ لنکے پر

گوزان انت دکن ۽ سہت ۽ چڑکہ

قرارے گوانزگی زہگء دلء دنت
چون شیرکن مکھیں ماتء چڑکہ

دوترمپء کوپگاں دنیا "دنیا"
دولنٹاں گارپریاتء چڑکہ

وڈین ایت زرمبشء آگاہی روچے
ء گج ایت راہء شاتء چڑکہ

تارباہوٹیں تہاریں شپ مناچے دات کنت
تنگہیں ورنانت سالونک مات نازینک شات کنت

زی دلء نکش انت جہانء پلپیں مرچی دیگر انت
زندگی سینگاریں وابانی حداباندات کنت

ہرکسء سنگے پہ آدینکء بلے دستء جہہء
بے ریانت انگتہء راستیء سوگات کنت

کسےء ساہگ اگاں جندهء سرء کہ سرگوزیت
وہدء کدہء ترپےء اوپاررؤت شہمات کنت

چاکرےء دردے دلء انت حانیء دورگندیء
شےء مریدبل کہ وتاراداگ دنت پریات کنت

تا پگے اتعہدے دستاں اشکریں لوگے منی
موسمے راکننگ یے چماں آچے گوات کنت

بیا سربانی بندگے شون دے ۽ پاکیں قبلہ ۽
مے پدائلا پہ نامے ونت چار آیات کنت

دردے زوریت دنت بچکندے نہ جنت زہے دگہ
زندگی مسرور ترار اواک ۽ وس بکشات کنت

چون قراریت ار سے خونء چمء دلء
توم کشان انت دہقان رونء چمء دلء

پہ تئی رضاء لکھ آساپء دیم پہ دیم
انگت جاگہ تئی نیمونء چمء دلء

چون مرادء بام نہ ساریت قہرء شپ
سہری یے مان زرتگیں جونء چمء دلء

گرکء باہوٹ رندے پدا اوستانی رگ
وابء گدان انت شوانگء شونء چمء دلء

کھنء پہریز نوکء درگیچ توپہ مراد
عہد شوہازیت نوکء کھنء چمء دلء

تہناوابے، ریکء کلاتے شاتء گل
داں دوزواہاں مسرور گون ئے چمء دلء

مے شامء ترانگء سہبء ندارہ ارمانے
پہمشکہ زندگیء مے گزارہ ارمانے

جبینء آجء چیں وابء چمء لئیب کجا
گریبء گونڈواں کئے دنت حُدارا ارمانے

نہ بزنیت کوش مناچون کہ محرمیں کاڑے
نہ کنیل ایت بیگہء چماں خمارء ارمانے

داں عہدء پاہوء لوپء مہ چُکیت منصورے
نہ نکش ایت سُہریں اناالحق ڈگارء ارمانے

شپے کہ زُپ نہ پرنجیت سباہء بانوریں
لوارء دلبریں واہگ بہارء ارمانے

سُہبِءِ   ترک   آنت   چو پُلِءِ   باگانی
شۓے   بالادِءِ   زیم   داگانی

شپ بہ   بیت   یا کہ   روچ   روک   آنت   اُف
مے   وڑیں   تالہ   یے چراگانی

سمبیت   لوگِءِ   سجدہ   جاہ   رِہسر
جی   بگش   کارگاں   کلاگانی

پمن   دنیا تئی   دراہیِءِ   بُندر
غالبِءِ   لئیب   جاہے   زہگانی

سرماں   حاکاں   کسِءِ   مورے   نہ   وارت
نہاد آزمانِءِ   بُرزپاگانی

کوشء زبمر سُهبء رنگاں جانِ من
زندگيء گيش ملنگاں جانِ من

پہ ہنر پھر يزگء ناياتیء
راز ملاړيں مستء بنگاں جانِ من

☆ ميل يے پگرء شہسواراں پيسرانت
بل کہ گندگ بيت لنگاں جانِ من

المء ساريت بامے ہر شپء
شکلين سيت چير جنگاں جانِ من

تئی نزاںاں گون مناتورگ نہ بيت
مہر سنگء پارسنگاں جانِ من

ساد گيس مسرور عہداں شادہی
تران کنت انت سازء چنگاں جانِ من

☆ علی عادل

O

تئی پگرنئیں ءِ وتی گم نئیں
 بگنداں منا پر چُشئیں چم نئیں

بہ ٹوہیناں کئے رادگہ من بگُش
 شُگ کرنے تئی واب سرجم نئیں

حواءِ ہمک داب دگہ رنگ یا
 منی عہدءِ آدم چو آدم نئیں

دگہ کس نہ بیت پہ ترا چومنا
 دگہ کس پہ من چو توالم نئیں

میادِر چه دیوالاں تو موجری
 کہ بازارءِ گوات مرچاں محرم نئیں

عجیب انت مسرورتئی زندگی
 ہزار دوست بلئے یکے ہدم نئیں

O

روحِ رُژنِ ہدوکِ ماہِ مہکائی

کلمہءِ تنیٰ نہ وایتِ مسلمانی

تو نہ دیستگِ گلیں دلجمیں زندگی

یکِ دوساعتماں اینکہ ارمانی

ستکِ گپے نہ انتِ آئی ہمساہگ

بوئے باسِ نہ دے میتگِ پلانی

شے مریدِ من پرمایاں داگِ شمار

بکنتِ رنگانی آں مردے حانی

قرنِ گوازیت ہزارمے سواسِ انگتہ

گر نیچِ بانداتِ پالِ انتِ کمرزانی

جنتِ قیمتِ انتِ مہری یکِ چارگِ یے

انگہ دلِ اشکراں ایرانتِ ارزانی

O

بے وفائے چاردهء پد تو چوماہء من نزانت

ناگت ء دروئے مناراچو کہ ساہء من نزانت

مئے نصیبء نیں بہشتء دلبریں آبء ہوا

تو حدائے، دوزہی باں بے گناہء من نزانت

آگہیء واب دیست ات پہ مرادء منزلء

بے کسء بے یار، یلہ دئے نیم راہء من نزانت

بے بدل دنیاہ رنگء صدرء یک ساعتء

چودلء نئے چو کہ گندگ بے دراہء من نزانت

جہل بوت سروت پہ وتء بے وسی بندات بوت

چیرات مسرور رازے چونیں سجدہ جاہء من نزانت

O

پیریں غمانء ترنداپ ورنائیء مہ دے
چورازیں داباں گواتء دنیائیء مہ دے

چے اعتبار بحتء کئی دعائے کنت بدل
وت مہ جیڑمعنا و اباں آگاہیء مہ دے

ساعتے تیابء ریکاں ہستء چہ نیست بیت
آپء گلیں میارء کدی ماہیء مہ دے

یلدے بشانگ یے پچگر بشانگ یے
پہ زندےء شپے راہم آئیء مہ دے

کوہی مساپرء دل ہمراہء شیشگیں
گوجاراں دلبریناں ہمراہیء مہ دے

مسرورزانت چنچو آپء انت زندگی
ایمان رؤت شاہدیء یارسائیء مہ دے

O

سجدہء مہرء دلء بیارپداشرزانے

چی انت انسانےء بستارپداشرزانے

مہ بوحیران ہے گپء کہ نہ بے سیل دے

پہ منی چماں وتء چارپداشرزانے

ترندکن گاماں وتی چوش مہ بیت پشت کیئے

ہچ اپسوز نہ دنت کارپداشرزانے

پہ حیاالاں منی دنیاے چاگردیء رازء

بوءء تالانی ء منیل بدارپداشرزانے

برے ہشکاوگء تی مہرء بہارچون سبزیت

مہرء نودانی رگام گوارپداشرزانے

O

دنیا شہدیں کندگے مہروانء مہری چارگ انت
دومی رنگء بے وسے بے قیمتیں ہیسکارگ انت

روچے پُر کیفیں بہار انت روچے بے دردیں لوار
و شبوئیں پلاں چہ دوریں بلبلء شنزارگ انت

پارساہر کس دلء وتی کئے بکنت کئے راستا
مردمء لٹاں چہ گوشدارء مردمء ڈوبارگ انت

نیم درائیں ٹپ مسرور چون مہ بنت آزگ پدا
نئے کہ درمان پیسریگء نئے دلی تیارگ انت

O

بلوری کدہانی تنگ نام

منی مڈی تمامیں ہنگ نام

چشیں تالہ کجا کہ تئی حداباں

مناجاہ بیار راہ سنگ نام

اگاں کہ بے بلاہشک انت چمگ

نہ سوچ انت چادر چادر پونگ نام

بیابٹامی مستاک نیکیں

کدیگین یے منی توشنگ نام

O

کدی چه نیستء دیم پہ ہست ء سرگراں
من ساہگء گوں دست ماں دست ء سرگراں

تئی گدانء اتکاں نام ات توکلیؔ
گند سمو!انی مست ء سرگراں

مہلہ انت انگت بہ شود پاک کن دلء
جوریں وتواہیء کست ء سرگراں

مالکے اللہ اے اوست ء چادرء
لمبء لہتیں درد بستہ سرگراں

خماراں کدہاں کُنیلِیں کہ واب گوازی کنت
 بجل کہ زانءِ منی ماہتاب گوازی کنت

بہ بکش ہرچی کہ بکش ءے ببرے ہرچی
 تی لٹاں پرچا حسابءِ کتاب گوازی کنت

پمن چوپاکیں مسیتءِ تی میتگءِ پُرکوت
 گُشنے کہ گلہءِ روءِ گیاب گوازی کنت

قرار بیتءِ مہ نالیت چے وڑ کپوتیں دل
 تیابءِ گژن کہ ناچیت گراب گوازی کنت

سہار کنٹگاں مسرور پے واہگے دائم
 کہ باگءِ ہروڑیں مردم گلاب گوازی کنت

چوگانء سیر نہ کنت شپ و ابانی کاروبارء
چنڈیناں انگہ روچء من گوانزگء بہارء

چشیں زندہزار قربان دہقانء واہگانی
یکے پہ صد برم دنت وتی نیتء کشارء

کوہے رُدیت دل کہ گرماگء گرنڈانت جمبر
نل جسکیں ماتکوہاں دلبنء ریگزارء

گلء بادگیرء قدیل منی بانداتء بام انت
عرض انت حُداچہ ہوئے گواتاں نگاہے دارے

شینزار پہ گوئے شاتل، باہینتگ صبرء تہمبل
زاناں چو منامرچاں توہم زہیر وارے

اے زندگیء جنگاہ گمء گنگدایں لشکر
تہنا کہ توئے مسرور کئے رادلء نیارے

دلکشیں ساچے جمبریت موسم
تُونود پر نچائے تتریت موسم

تا کر تیچا پد سر بہار گاہ
دلبریں بچندے زریت موسم

ہئی نیں گام بنت ساعتہ مہتل
جُہلیں آپے ماں سنگریت موسم

شوانگے سازیت کو ہسرء پیک یے
شعر دپ گالیت زمریت موسم

چو مناعہدے زہیر بر جاہ انت
چو تراشتاپی گوزیت موسم

اوستاں ورناہیں نشتگاں مسرور
بلکنہ کونجاں ولریت موسم

O

شپء آگاہیء لذت نگاہاں سہب سینگاریت
 کسے تی دیدنء پللیں تماہاں سہب سینگاریت

تگردهء اے سرء پُرس انتء چاچ انت آسرء عہدء
 تلام روزردء جونء کنت سباہاں سہب سینگاریت

جرصدبیت بُن یکے توایوک ءے رَمء لکھء
 بلتے پہ منزلء کسے پہ راہاں سہب سینگاریت

گومے ملنت تہاریء چراگء لئیب جاہء کہ
 چوسالونکء مرادانی ہماہاں سہب سینگاریت

O

سینگءِ نکشیں جہانءِ یات باں
تئی شہازءِ آسراءِ بندات باں

آتوئے مروارداں تورئے مدام
من ہردماں لیلام باں حیرات باں

دردءِ دل سالونکءِ بانور یا نصیب
بہرکتےءِ سیاہیں جڑءِ جہل گوات باں

بیاداباں نز آراں تہاریءِ وتی
روحءِ برانزانی زدءِ چون شات باں

من لاڑکی لیب داشتگءِ رودینتگ انت
چوش گجا ارزانیءِ یلدات باں

عہدءِ یوسفؑ انگت اللہ مالکے
کینگءِ بریان بل کہ برات باں

چراگِ سورءِ گواتِ موسمِ چاپِ ندارہ کن
 حُداۓ تراشتگیں نوکیں اے گوناپِ ندارہ کن

کہ اے گلہاگِ میراثیں بنی آدم چون پیلشنگ
 منی چماں تو اے باجوئیں آتراپِ ندارہ کن

زبہرے ماتوئی دستاں زرءِ چہ مادری مہراں
 تیابِ اوشت پہ ارمانے تو بس آپِ ندارہ کن

چیا حیرانے تو اے دانکو میسٹِ کپِ سرگوز
 وتی لٹاں کہ سوچیت منجلِ تاپِ ندارہ کن

زمانگِ بالِ پیادگِ تو تماہِ بکچہِ مسرور
 پہ منزلِ راہِ رنگاں کمو اشاپِ ندارہ کن

(ذکر یاعا جزء منتء)

"کسے زہر گیت، رازی بیت دلء آدینکء آدیمء
ہزاراں لُیبء گوازی بیت دلء آدینکء آدیمء"

کُشیتء و ت مریت ہر روج صدر ندء بنی آدم
شہید ہم بیت، غازی بیت دلء آدینکء آدیمء

چہ و ت سنداں انا گاہی وتی من دیم پہ دیمیء
پتواللہ اوں بازی بیت دلء آدینکء آدیمء

منی او پارء بارگء تئی نازانی با پشتء
گوئے جور پل نازی بیت دلء آدینکء آدیمء

تونوں روجء را امبازئء ماہء زان سراں واب ئے
پتو عہدے شہازی بیت دلء آدینکء آدیمء

حدایے سمبہیت مسرور کُشئے تئی سجدے گارانت
پہ راستی بیت، مجازی بیت دلء آدینکء آدیمء

لکھی بہر

من رہن آل

من چو چڑینگ ء بزل گل ء میش ء

شپانک ۽ سرپدی ۽ شون
 من گوات ۽ شیک ۽ شیکیں ساز
 من آپ ۽ تچ توار پلپیں
 من زانت ۽ اولی میں پدیانک
 منا بید آدم انت دلوت
 من مسکیں حاک ۽ و شیں بو
 من پانگ مہذبیں دود ۽
 بتل ۽ لبز ۽ گیدی ۽
 تی سا چشت ۽ مارشت ۽
 درازگازی وسیلہ من
 تی پچار مز ن نامی
 بلئے پد منتگ ان انگت
 کئے معنا کنت منی و ابان
 آگہی یے دنت منی و ابان
 منادز گیپت ۽ ر کین ایت
 اڑ ۽ جنجال ہمک تاب ۽

ہمے ارمان ہے اوست انت
 ہزاراں واہگاں یکے
 کہ لکھ منی ساہگ ء یکیں
 بلتے روج ء سرا من وت
 ء زلاں ہر گور ء من وت
 منارا کتے دگہ راک ایت
 منارا کتے دل ء داریت
 ء چکیت ایر کنت چماں
 کہ جند ء لاڑک ء نازیں
 مناشیر یتگس پُسگ
 جنت ماں نیام سر ء پنچاں
 ء دار انت کور کاں دیم ء
 من رہن آں
 جاہے پہ شامی نانے ء
 جاہے پہ نام ء شانے ء
 جاہے پہ ہمر ہی لچ ء

جا ہے پہ ننگ بریں ووٹ ء

بزانتیں کئے منی لوٹ ء

ادا ہر کس وفا سنیپار

ادا ہر کس سما سنیپار

ادا ہر کس حد! سنیپار

بلا ہیں من کہ من چے اُن

بلا ہیں من کہ من کئے اُن

کئے انت کہ یک دے ماریت

منازوریت مناوانیت

پر چا باریں

(2007ء ہورے ہارے پڑدے)

دانکہ چمّیے کار کنت

چو پشومانے وڑا

یا چو توبہ کارےء

کہ باہینگء عمرء چہ رندء ہوش بکنت

ء بر گردیت یکینء درء

شودیت ردی آنی وتی

پولنگ رگاماں ارسء گوں

پریات کنت ء بہ گشیت

بکش منا بکشوک تو

ہنچوش ماڑیانی سر گشئے

ایر زمینء پادگاں

ء لوٹ آنت پہ صد ایجزی

بُرزیء وتی پہلیء

ہما کہ آوانی گلئیں

پہ صورتء درپشء شم یے

روحء سرء حاک مان گرت

استارے چے بستار کہ
 ماہء و تی مہر کانیء
 خیرات ء منت من ات ہم
 ء گوات پہ شیک امبازےء
 ہزار تلوس ات بلے ہج پہ ہج
 بچار کہ بر، سنگیں میدانےء
 موجراں پدّر عجب
 اے ہور ء ہار ء گوں وت گشنے
 ڈالینت ء برت ہشتیں بہشت
 حور انت بے جاہ ء دوار
 سر ء دستی ساہگے واہگدار
 قر نے پد عمرے سر ء
 رنگ ء بہ بیت گپے دگہ
 پر چاباریں چوش بوت
 اے شہر شہریں چوش بوت
 کئی نیکیانی برکت ء

بوت أنت روتجء ساگء

عجیبیں گے

نئے بستگ تو شگ

نئے راہ پدر

نئے مول زانتی

نہ گامے زرتگ

ء اوست بندے

پہ منز لے ء

عجیبیں گے

ترانگ ء جنگل انت

پد از ندگی گامے ۽ مہتل انت

چو من تہنادل انت

ترانگ ۽ جنگل انت

بچ نہ ساچیت سمین یے دل ۽ موسم ۽

درد تی ریشمی جمبرانی شل انت

دروگ واب آ گہیں دید گانی منی

پہ تی پادر شپے ۽

ریسگ ۽ دمک ۽ در

گوش دابے ز رانت

ماہ گبار ۽ زد ۽

رولہ پمن ابیتک

قرن یک یک شپ انت

بام چہ بیگانگیں ٹیٹیل یے ۽ مجاز

شے مرید حامل انت

شہد ادماہو انت

تو کلی سہمّل انت

ترانگہء جنگلِ انت
 روچہء زہنگی تسلاہاں داراں دلہ
 اوہے پچمن شبہء
 وابہء امبازاں شہرہء بدن نَز کئیت
 ہئے کناں گنگد امیں گمانی ر مگ
 من پہ شام گیرےء
 نرینکہء دیرےء
 شو ازگانی نشان وش تواریں نل انت
 ء منی
 درد مندیں دلہ
 ہیسگہء زمیل انت
 ترانگہء جنگلِ انت
 "ناگہاں اشت روچے منادر پدر

تو شہتے دور چہ من منی ہمسفر" (مبارک قاضی سپہل کنت)

کئے بزاں چہ تو پد

ژندیں اے لنکلاں
 پہ منی سجدہء
 عکسے نکش بیت کہ نہ
 یا کہ چہد ارباں
 ظاہرء گارباں
 بیچ نہ رؤتیں سفر
 بستگ لٹاں تل
 لرزیت درائیں بدن
 چم ایر مرتگ انت
 دردء بار کو پگاں
 پاداں پر ترانول انت
 پد ازندگی گامےء مہتل انت
 چو من تہنادل انت
 ترانگء جنگل انت۔

شپ گوانک

بیا!

تو سئی، من سئی، سئی انت یکیں حُدا

دور مه اوشت ء مه چار

دستال سرین ء مه بند

بیا که ارزان نہ انت

دا من ء سیاہیں پولنگ ء شودگ پدا

بیا!

پتاہاں وتی قرن ء چیر گتگیں چادر ء

ایشاں شر پھمتگ

میش نر کاریت و پتگیں مرد ء

وہد ء کس ء و داروام نہ انت

بیانہ سگ ایت دل ء روکیں ارواہ منی

کسے سور ء وتی

کسے مرگ ء منی

گل بکنت

چومہ بیت پاتحہ یے مه دنت

بیا!

کچھ ہا مین ء چو
 ٹک زور انت کلونٹ رنگ بنت
 ٹک کپان انت بام
 رُژن شنگ ایت پدا
 بیا کہ بالاد ء ہر مردم ء
 آگہی خون ء تر مپاں ہو ار انت ادا
 چاڑ انت دیدگ گشتے
 گنجیس باندات ء رنگ ء ندار ہے ء

ء دل

اے اُمیت ء گل انت

الم ء روج بیت

الم ء روج بیت۔

روح شپ

روح کٹیت

یا کہ

دیمء شنگ بنت مہر تئی

نز کٹیت

تاموریء امبازاں دُر ستیں کائنات

ندراں من کہ

عمرےء پد

کئی بہاریں ترانگء

توانا گاہی

سرء چندین ء

بام یے درپش دنت۔

لچہ

مباں بڑننگ من چون کہ

سباہء دلبریں رنگاں

جہانء روج بیت بندات

ہے و ہدء

شہ پُر کوتء

وتی شامء شہازء انت

یک دہ سا لگیں زہگے۔

بیادمانے ایوکء

بیاکراں ماتیں زبانء دامنء

ہور شہدیں واہگاں

میریء، سرداریء، نامداریء

ہور جوڑتا میں گماں

گزنگیء شامےء واداریء

بیالے راستے جنتِ انت

پادانی چیرے مکھیں ماتء وتی

ہوؤ ستر بیت مہروان ماتو بلئے

جنت شگانے المء روچے ترا

کمود لگوش راجء ورنپلگدیں

عاقلیں گشتنگ کماشاں چے پتو

دگرء "دیڑو" نیم روچء ہُشک کنت

ء درانڈیہہ بادشاہی وش نہ انت

بیادمانے ایوکء

ایر کناں یک نیمگء شاہیمےء

تیوگیں روچء وتی

زندء غماں، ذاتء غماں

گپتء غماں، داتء غماں

ء ایر کناں یک نیمگے

گوستء قصہ

استء حالت

پلیں بانداتء گماں

جہل کناں جندء سرء

زنچکء چاراں چو آدینکء وتی

چے کتگ؟

من پہ زبانء گیدیء پہریزگء

مہند بیں دودانی بر جاہ دارگء

پہ کجام زہم اُن جتنگ
 تہ بوڑے ہاں آپ ۽ کپاں
 ناگتہ ۽ کئیت انت دراں غیب ۽ تواری شیر کنیں
 بیامنی بچیگ بکشاتگ ترا
 جُہد کن واک ۽ وس ۽ کئیل ۽ وتی
 الم ۽ نکش ایت روچے نام تئی
 گوں منی نام ۽ ہوار
 جسکیت کلات لرزیں توار
 دہر ۽ دلبند ۽ زمان ۽ دامن ۽
 بیاگراں ماتیں زبان ۽ دامن ۽۔

کسے کُنیتِ اِنْتِ گیرِ منا
 (ظہیر احمدؒ لپے "ایک شخص ہمیں یاد آتا ہے" ءِ رجائک)

کسے کُنیتِ اِنْتِ گیرِ منا
 دہدے گوار اِنْتِ ساہتی نود
 نمب کننت ایں آتراپ ءِ
 سبزگ پلاں نوک تراکیں
 واپ کپنت ایں روج ءِ برانز
 وہدے نپاداں روبرکت ءِ
 گریونت ارساں پیڑاپیں
 گریوان ءِ بانک وہدے شپ ءِ
 استاراں چکاریت آزمان ءِ
 زیل ءِ باماں گورآپ ءِ
 بتیں ہمدپ ترندیں گوات

وہدے کماہیت لاساں شپء

لڈو کیں بانور مہکانء

وہدے شپء مس امبازاں

زوریت کنت اللدء میار

ساوڑی شمنکے گرن دانء

وہدے آگولی الہانیت

کسے کئیت انت گیر منا

کسے کئیت انت گیر منا۔

منزل

تماہء یک مساپرے
 اُمیتء بار کو پگاں
 شپء تہاریء مہ پُرس
 کہ جو مب ایت سوچنے دلء
 نہ در دوار نہ ہمسپر
 راہء گیشین ایت وتی
 چہ سکی آں چہ مشکلاں
 پُرشیت تیابء ثن کجا
 پہ چولء دروتاں رگوزی
 بلئے نگاہاں مر مرا نکلیں درپش یے دور شہم دنت
 مئے کناں مئے کناں
 روان انت شپ، روان انت آ
 پہ زندگیء واہگء

گام گام مرانِ انتِ آ
 پہ عہدِءِ روشنائیِءِ
 چراگِءِ وٹِءِ درو شمِءِ
 بلانِ انتِ شبِ، سُچانِ انتِ آ
 و ہدیکہ

شبِءِ سُباہِءِ سورِ بیتِ
 ہمکِ گورِءِ کہ نورِ بیتِ
 تہاری گارِءِ دورِ بیتِ
 واہِ گانی بادِ گیرِ
 گمانی ہارِءِ کو پگاں
 چوشےِءِ داگاں در دمان
 پادِءِ ہرچ تر اولِءِ
 چارِ نیمِءِ زرابِ کنتِ
 گُشنےِ اے سُبہبِ چلگِءِ
 سرِءِ چہ سارِ دُورِ ہریتِ
 دلِءِ چہ ستکِ بالِ کنتِ

نگاہاں و ہدے شانک دنت
 وتی مراداں یال کنت
 تہ اوہے شو میں قسمتہ
 اے کاروانہ شپ دوارہ اشکر آنت۔

عطا شاد ء نام ء

کئے جُخزین ایت کماراں مہناز ء

کئے درداں ماریت بولان ء

کئے نام ء شال ء کاڑانی

توسپ دیار ء ماتیں کنت

بولان مرچاں سک بزرگ

شاشان بے کچ آزر دگ

راسکوه ء دل بند دو تین آنت

البر ز مد امی رہچار انت

بہار گاہی سباہ ء سر کوش ء

ماڑی بُر ز آنت باتیل ء

بے چاڑ انت ہستی جڈی ء

ارواہ زدگ زَرین ء

اللہ اللہ آباد انت

سنگسیلا ء ہر گٹ ء گر

تاں روچے مروچی جسکان آنت
 گنجیں سازاں نازینکی
 ہئے ہئے کہ چاپانی پڑانت
 ارواہ کرزیں تر اتانی
 یک پیریں مردے سالونک انت
 گریت مزارے گیابانء
 ہو کوہ سلیمان حیران انت
 بے رنگ بے توجنرء جہد
 لبزانک، زبان، شعری دود
 بولانء دست ہئی آنت
 سالونک روان آنت جانشودء
 کورگ سہبء بیگاہء
 امبازاں مرادیں بانورء
 ہر کس نوشیت میلء دلء
 تا سے آپ، صد سال وفا

دوارگ لوٹیت نوک کنگ
 سنگانی سرء پیداک بہ بے
 بیا کہ ماراشنگینگ
 مرچی پد اتئی دردء غماں۔

آگہی

وابے پہ معنایے زریت

آگہیء

آگہی معنابکنت

ماہلئے

ماں وابےء

شوہازیں وابےء معناء

عکسء چپی دروشمء

راستی گشیں

چونیں وڑے۔۔۔؟

اے نازاکیں بنی آدم

پہ چے چو بے سرء سامان
 پہ چے ء انچو سرگرداں
 کہ بُرزء جہلان راہ بیگاں
 ء من تنکیں گرء گٹاں
 اڑان آنت ء کپان آنت چوش
 کہ کس وتی جندء بالادء
 نکنت داشت شر تریں رنگے
 چے پیم ء آوتی ہمراہے
 بہ گپت دست ء ببارت ءے گوں
 ر سین ایت را شتگیں راہے
 عجب دنیا تہار انت مئے
 ء چم چم ء نہ گندیت ہیج
 چے وڑدیمارواں باریں
 کجائے ----
 خضر رہشونیں
 کجائے رہبر مہروانیں

کہ دانکہ بام دنت پللیں
 مرادے رُژن شنگ ایت ایس
 دَر اہنتیں پہ ارزانی
 نشان مئے منزل ء اوست ء
 مہ دار گواتانی پرواء
 پرے نابلد ء سست گامیں
 شپ ء مساپراں راہ ء
 بلیں راہ ء پہ مہروانی
 چراگاں علم ء زانت یزگاں
 تراگوں عرض انت بس یکیں
 تراگوں عرض انت بس یکیں۔

بِل کہ دے

بِل کہ دے

ایر کناں گنٹ ء تئی ساہ ء سراں
 قرنے بچکنداں تئی بالاد ء باس ء گرمی ء
 توکہ سُرین ء لَنکَاں
 عرش چُکِیں زیمِری الہان بیت
 جمبر شل آنت
 تئی زُر تگیں عکسانی رنگاں ہو ر کناں سنجے بُجیت
 رنگ زندگی، رنگ آگہی
 رنگ بستگیں اوست ء مراد
 رنگ ہئی آنت، رنگ واہگانی سانگ ء شوقیں مندر یگ
 رنگ آپ کنت
 برپ بستگیں شہر ء دراں
 بوجیت ستر ء موجریں دروازگاں

پَرّین ایت و اباں اینیں
 شمال ء زمین جُجب ء وڑا
 تئی زُر تگیں عکسانی رنگانی ندرہ سمہیت

پادینکء تئی تولء سنگانی نداره سمبہیت۔

اے بُرزءِ بالائیں حُدا
 اے مئے رگ بے شوائنگیں
 یک یک ءِ تالانِ انتِ عجب
 گمنامی ءِ سیاہیں لدءِ
 جو رپلاں چونِ چریت
 حوناں وتی آپ ءِ وڑا
 نوشِ انتِ یک ءِ دومی ءِ
 جندءِ سراں پر وشِ انتِ پہ مڑ
 یک نیمگ ءِ اے نوبت ءِ
 اے عہد ءِ گرک بے دردی ءِ
 تاچینِ انتِ کردگ کردگ ءِ
 ڈنگِ انتِ ءِ ششلیں انتِ عجب
 خاموشِ بباں چوں انگتہ
 گنداں گوں حاک ءِ ہو ریاں
 مال ءِ وتی منِ ملکتاں

اے بُرزءُ بالائیں حُدا
 دستِ دئے انچیں شوانگے
 لٹِ ءِ بزوریت در کپیت
 جم کنت منی شنگیں ر مگ
 گوں مہروانیں ہٹل یے
 دیماہہ گیپت ءِ سر بہ گیپت
 دیم پہ زبادیں کہچراں
 اے بُرزءُ بالائیں حُدا
 عرض ءِ منی یکیں بُزور
 عرض ءِ منی یکیں بُزور۔

جوئے پیل

کنٹنگ دو سرتا ءِ تدر سرت

مردے سارے سر پدیں
 تئی رنگے پدیں
 تئی براہے دروشمے باہین ایت دل وتی
 گیگ کنت تئی سنگے
 چاریت وتی لنکاں
 اے پلے تازگیں
 اے زبریں لنکاں ---
 سنداں اے گوں منا
 شرنہ انت کہ گیمریت
 بلئے یکبرے پدا
 مجبور بیت کئیت
 گوں ہزارواہگاں
 کاریت لہم لہم
 دستے وتی ترا
 سندیت پہ گل یے

دل لوٹیت سادگیں کہ چکیت ترا برے
 بلئے سنیل کنت وتی لنٹاں وتے گُشیت

چہ تہاں کد

پلء پھ چُگگ ء لنٹاں بیاراں من
 آہسر دے چہ دل ء لہڑیں در کپیت
 ء بھ گیمریت پل۔۔۔۔

بلتے یکبرے پدا

مجبور بیت ترا چُگیت ء بوبکنت

کاریت پھ نازے ء

لنٹاں وتی ترا

آہسر دے چہ دل ء لہڑیں در کپیت

ء چماں بے وس ء ارس گوہریں رچنت

ء ملور ملوری ء جیرٹیت گوں وت ء

تو جوڑ ء پلے ء۔

ٹن جتیں میتگ

بیار کہ ترا۔۔۔!

دستاں دات تو منی سرء

زہدات شو میں خالوے
 پر رتگ ہنچو ہلک درست
 چو کہ مس قندیلے سرے
 پروانگانی بسیت رمیے
 یا پر رچنت شہدے مکسک
 سرے دیماں چانگ زورے
 توبہ ہزار توبہ حُدا
 ☆ سمک بیارا اینگوبہ دے
 اوشاتگ انت گونڈومنی
 سہیگیں چوبے وارثے
 ہر کس پہ وت پُر کنت ءرؤت
 داں باری یے آواں رسیت
 زاناں کہ آوت بند بیت
 بڑور ایشرا بہ دے آرا
 نئے آزمانی تر مپ کپنت
 نئے گلزمین ءزہ زگ انت

نئے چاہ مئے وش آنت چوش

ء بال کاراں انگتہ

مامیرء گٹء مودگاں

☆ ہلکوءء۔۔۔۔!

ہلکو منی تاسء بیار

جندء رزان ہورک آنت منی

کارء گلا ئیش اے کشء

برورہت کن بیار اشتراء

جی ہلکوءء بچیں منی۔۔۔

☆ شازو دل ا یکیم کموبیا

مشکء دپء موٹو بدار

کسء حُدا یکسر مہ کنت

ناکو! ہلہ زوت زوت بکن

کم بوت سر نیگء انگتہ

آ انت کہ عمریے کم بوت۔

☆ گونڈوانی نام آنت۔

ہزار پہلی

ہزار پہلی خضر عہدء

ترانہ سگ آیت

ملا م واریں موسم
بلئے!

اے گارء و بلیں

اے بیگواہیں

اے چمنیں کور

اے مارگ ء گنگ

اے واکی میں کر

دلیں دل ء تی

چو مر مر میں دردے تاب و رانت ہو

بلئے تو اوست بستگ

مرادی ءے سکت

کہ گندے ءے یکبر

شپ ء تہاری ء ساہ کندن

کہ بیت گٹو

مس پنجگاں رُژن ء آہنیںاں

ہمک ہیسکارگ ء

تئی تل بستگیں لُنٹاں بچکندے
 پہ نازملیت آجوںیں مردے چو
 تئی واہگ انت کہ

پدرہین ایت

گوانکے مہروانیں

قرنء واپیناں پدا

بام درپشیت آگہیء

ءزانتء رولہ

میزان میزانء بیت گندگ

سماء روٹکء گنجیں برانزاں

بہ ترک ایت پل ہزاراں

بہ شنگ ایت و شبو

ءبیت بندات نوکین زندے

بلئے!

ترانہ سگ ایت

ترانہ لوٹ ایت

ملام واریں موسم

ہزار پہلی خضر عہدء۔

داں کد؟

داں کد تو عشقء کدارء

داں کد گوں ململء تارے
 بے بندیک منی واجہ
 داں کد دل کنت ترا کو تل
 ءبر گردین ایت چہ راہء
 بہ مار کمیں بہ جیہ ژردء
 بچا تو گوں دلء چماں
 پہ چے دیے پدا کائے
 وتی راجء گدان نندء
 شپادء گژنگ ءوارء
 تو دیم ء بندے دستاں ء
 رتیچ ءے ماتوئی ارساں
 کنسے پہ مکر تل توجیگ
 گشسے شمسے بزہ کاریء
 مناسو گند ہزار وارانت
 کن ات پہل ہرچی رد بوتگ
 نہ بنت دوارگ
 بلے

دور گندیں چم گند آنت
 ء دور پگریں دل زان آنت
 کہ اے درست شیشگیں قول آنت
 ء پُرسنت روچے صدوار ء
 تی بالاد ء نیم ساہیں
 تنیکہ آج جمبور انت
 تی جند ء جو پہ ء گثرن ء
 اے درد انت بُرزیں ماڑی ء
 عیش ء شوقیں گاڑی ء
 کہ زار ء گریوگ ء پرمان
 کنت زاناں ترادردے
 نہ گپتگ ہیج دل ء پمن۔

زندگی

دہر ء لکھ جلوہ من

نُریگ ء نشیگا

شاہیم ۽ نیمگے

تہنا مہری نگاہے گران سنگ بوت

ہو منی ۽ منی مڈی آنی گشتے

شاہیم ۽ نیم عجب نیم گور ۽ درنگ بوت

لال ۽ بالاد ۽ من ساہگ ۽

چاراں گنداں چو آدینک ۽ عکس ۽ وتی

چوں بداراں وت ۽

چوں بداراں دل ۽

من و انسائے آل ماہیے تو اپ کنت

نیت ۽ پاکی ۽ مٹ ۽ بے درور انت

من بباں آ بہ بیت

کدہاں مہر ۽ کیل ایت بہ دنت وار ۽ پاس

شالا ہوشام منی بہ وارت آپ حیات

چون کناں کر بلا گو نگلیں میتگ یے

کوہے پر و شیت سر ۽ مہر و انیس دل ۽

مہر ۽ پاکیں شراب دست ناسر پداں

کدّہانی میارء شریدار ادا
 زرء قدرء بزانت زر گریں مردے
 سک اپسوز بیت
 ایر کناں دیم پہ دیم
 گلزمین ء و تی
 مہرء دین ء و تی
 وشیانی لکیر گار دست ء دل ء
 تازگ آنت ہٹی پادانی بانوری ء
 چم ارساں چکار آنت جنوزامی ء۔

ساربان ترا سلام

ساربان ترا سلام
 تی مہروانیں ہکل ء

تئی آپدان ء چھاگل ء
 تئی پاد ء ہرچ ترانول ء
 مبات پچی بے بلا
 تئی کاروان ء ہر مساپر ء سلام
 ساربان تر اسلام
 ساربان بگو بگو
 ساربان محل محل
 ساربان برو برو
 ساربان کنیت نظر
 مناتئی ڈیل ء راسکوه
 تئی مرداں ساربان
 مرادونداں گوں وتی
 توپ کنت کوہ مراد
 ساربان تہاری مئے ہمساہگ نہ انت قسمت ء
 ساربان اے راہبند
 چو سجدہ جاہ ء مومن یے
 تئی گام گام ء شاہد انت
 اے موسمانی جہل ء بُرز

کوہانی برپاں آپ کنت
 ۽ دستاں آس ۽ تاپ کنت
 کدی بہار بیت چمن
 کدی کشار رون بنت
 اے داد ۽ گیت ۽ راہ ۽ دود
 نوک بنت ۽ کہن بنت
 بلئے اثر نکنت ہیچ
 تی گرانیں خاطر ۽ سلام
 ساربان ترا سلام۔

و شبُو پِچّارِءِ فرشتہ درورِءِ ندرِاں
 گلاباں بہر کنت ہمروچ
 اے موسم چنکہ نازاکِ انت
 کجام حاجت کجام بستار روتا پِءِ
 کہ ساہگ انگریت قہریں زمستانِءِ
 منی ارواہ تاہیریت چو گلباگِءِ اے زندانِءِ
 مچاراں بے ریائیں پرچا آدینکِءِ
 وتی قدِءِ وتی ارزشتِءِ سرپدباں
 آشعرے بیت من کاگدباں

وتِءِ نکشیت منی بند بند الہانیت
 ہو قصہ سرجمیِءِ مٹ بوہگ لوٹیت
 نہ انت سرجم

مسلمانی پہ دو سجدہ
 گوں تو ملما

گوں وت دزگٹ بوہگ لوٹیت۔

ماشکیلء سنگت حد امرزی لیاقت زیبء نامء

زندگی انچیں گیا بانے وڑا مارگ بیت

رد کپیت یکے وتی ہمسفراں مہروا نیں
 ہوئے گواتِ انت، شپءِ ہم گپتگ
 مہر میں برمشے نہ قذیل ءنوانے گواہیت
 اُف کہ

ایوکی ءبازار چتور زیبا انت
 دل منی زگیستسلاہاں نہ بیت رسیدگ
 ہو بہار گاہ ءپدا کاہنت لوار ءتا کر پیچ
 لئیب بر جاہ انت رو ء آء کہ داں موسم آست
 تونیا ء

اے ملام واریں جہان ء

مئے درد بکش ءزہیر دا تگیں امروز ءپدا
 گور تگیں نودانی چماں ءدل ء
 آچ ہماوڑ روک انت
 سر منی یا تانی ز ریت پہ
 زانسر ء مہر ءتئی۔

برے برے

برے برے چو کیگدء
 من ایو کیء راز بوتگاں
 من کمء باز بوتگاں

یا شعرء ساز بوتگاں
 اے کا زماںسء جنگلء
 کدو دریں کپوتےء شہاز بوتگاں
 منارا بر تلگ زرا باں ساہگی
 قرار بوتگاں
 کدی من روچء ساہگء
 کہ روچء من
 یکیں قرار، یکیں مدارء راہیاں
 اُمیتء گنجیں دراہیاں
 مسافتنی گواہیاں
 منارا زاہء بد کننت
 واب چیر گتگیں
 تہ جان کشیت آگہی
 چُلک چکاریں کدہانی زیر آنت
 کہ گردشاں زمانگء شنگ دویناں چاردہی
 ء سنجیں گوست نوں پیر زالی قصہ

کہ بُرز بیانِ انت اَسْتِ ءِ سَنَکِ شَاہِیْمِ ءِ

مہ پُرس کہ باندات چون بیت

اُف۔۔۔۔۔

یکیں قرار، یکیں مدار، یکیں مسافت ءِ سفر

کہ روچ ءِ کپتگیناں ساہگے بہ بیت۔

چار بندی

0

تا سے آپؑ بدل قرنے مہرؑ وفا
 نوش مئیلؑ دلؑ عمرؑ سودا بجن

بیا دیارِ منی جنتِ درویر
 سوادِ سنیلِ دلِ عمرِ سودا بجن

0

لکھ رندِ تی دستِ لگشتک نہ پرشتگاں
 تو بچند اتگ پہ ناز کہ پرشتک نہ پرشتگاں
 خاکِ منی بُتِ راتئی دردانی جمبراں
 ہر سہتِ دمان گورتگ ششتک نہ پرشتگاں

0

تو کلاتے بلتے بند ماہء سرا
 دلءِ مادریں گلزمینءِ مہ بر
 تو ہمگام و ہدءِ بہ بے ترند تجھیں
 وتی واہگءِ پاکیں دینءِ مہ بر

0

وتی چیر گتگیں واہانی پُراں نزا آراں
 روجءِ برانزانی زدءِ گواتءِ دپءِ شات نباں
 من تئی نامءِ چہ راسکوہ ہرش یے بُرزنناں
 زندگی بل کہ تراپتگے پدیات نباں

0

بہار گہءِ پلانی کنڈیگ بہر بنت
 مس لوارءِ پلے سوگات دیدگاں
 ترانگے، دردے، زہیرے زندگی
 توپہ پیر زوہرچی بکشات دیدگاں

0

گوارانت نہ گوارانت ساہگ اش سردانت
 جی منی ڈیہہء ساوڑی نوداں
 وارت دلءِ بش بش تلوسیت دنیا
 گوہریں خاکءِ مہذبیں دوداں

0

موسمء چماں توخمارے بہ کئیلا
 یکبرے پلاں پہ بچکند سباہء
 من واب شپء داتگ پہ لکھے نانء
 انگہ گُشنے، مرچاں توئے ژند سباہء

0

آہڑء نیمروچء تحتء شیشمء
 واب بیت کسے کہ سولء ساہگء
 انچوش بے دائمء دعانت پتو
 زندگی گنجیں کہولء ساہگء

0

چو خنجرء بکیت آماٲء دلء
 سہب کہ سالونک انت بچ یے پلگدیں
 تیوگیں شپ ارساں پیرا پیں شلیت
 رنگء بو بکشیت پلاں نوک رُدیں

0

ماہء ماہویک وڑانت گارگری بی انت منی
 دیردرپشیت چاردهء پدچارده سالگ نازکنت
 سموء دستانی گیرء،ء گروکء شہمگء
 مست بریان انت گدانء بحتء گوالگ نازکنت

0

گوستء آدینکء چولالء دیدگاں
 داں نہ چارئے رنگء استء مارگء
 واب چراگے روک انت گواتء دیم پہ دیم
 بانداتء پہ گوئے سینگارگء

0

نازنازاں چون مہ بیتیں دل منی
 کہ تئی نازانی گنجیں بُندرانت
 تو بلئے ہر جلوہء پیداورئے
 تئی وفابے درورانت، بے سیمسرانت

0

تواگاں بچندے سہبءِ زندگی
 باگءِ بانوری بشانگ سمہیت
 تئی ہدوناکءِ بزاں چے حال بیت
 کہ تیوگیں روچے زمانگ سمہیت

0

شپ منی آگہیءِ گریت زارزار
 بیامنی دیدگاں پہ وت آدینک کن
 توبچارمن بچاراں وتی تالہءِ
 کسے نالیت زہیرکسے نازینک کن

0

موسمء جبرء دیم پہ دیم کشار
 صبرء کده دل انت دہقانء
 مازگء پال چنچوش معنا
 سیت یے چیرانت پشتء تاوانء

0

زندگانی سفرے روچے نہ روچے کٹیت
 نکش بنت شیرکنیں یات خیالء تاکاں
 دستگیں وابے عجب سمہیت شہرء رنگاں
 زیریت ڈولے سمین سہبء چنالء تاکاں

0

کپتنگ خون انچو تئی آدینکء دلء
 من وتء چاراں ترار ادنت نشان
 تو منی حونکیں ساہ، چمانی نور
 تئی سرگنوکاں زندگی یکے مناں

0

گلزمینء رُستگیاں ہر در چکء دار
 دلبرء بے دروریء کنت ستا
 ما بے حسابیں مہروانیء بدل
 سجدے کرتگ کجازہے جتہ

0

ہر کسے بہرے شریدار ماہکانء ملوریء
 رُژنء سورء کسےء راشات نازینکے نہ بیت
 سنگء باسک زور آورء تمر دء محکمروج پہ روج
 ترس ہمیش انت بے بلا شہرء آدینکے نہ بیت

0

ماہء رنگء نہ انت روجء دابء نہ انت
 ہر دو سجدہ کن انت پہ ادب آئیء
 ہو شریدار انت انسان پے خاطرء
 آدمء گون انت نامء نسب آئیء

0

آس ء آپ ء مدام بچکندیت
 صد سلام بات آشیر زال ء را
 تو مزن بے پہ ناز سالونک بے
 دنت چخشیں پنت ء سونج لال ء را

0

ساہگے گرماگ ء گواہیت نئے نوانے چلگ ء
 موسے چونیں اے اتلگ جشتیں ڈیہہ ء منی
 یا حدائی ء منار ادے منیگ ء اے حد ا
 یا حواء ء آدم ء چہ سند بُن ء بیہہ ء منی

0

انگریں گلزمین ء گلابے رُ دیت
 وہدے سالونک بیت کنگریں ہمبلے
 ہو کمرزانی ء بندیت نازے پدا
 جنتی حور سینگار بنت پہ گلے

0

بے بلا ارسی انت ہلک دو دید گان
 اے کئی میّت انت ساز ء داب ء دراتک
 دل پہ دننان من وس کت دارگ بلئے
 چون کناں بیگہ ء ناز ء داب ء دراتک